

figyelőszolgálat

Ebben a rovatban folyamatosan közöljük a külföldi szaklapok műszaki könyvtárakat érdeklő folyóiratait, továbbá a könyvtartudományi és dokumentációval foglalkozó szakkönyvek rövid ismertetését.

K Ö N Y V S Z E M L E

016/100/101/05/

Index Bibliographicus. Vol.1. Science and technology. 4th ed.
Den Haag, 1959, FID. 118 p. /FID Publ. 522./

A Nemzetközi Dokumentációs Szövetség kiadásában megjelenő és négy kötetre tervezett bibliográfia első kötete a természettudományok és a műszaki tudományok kurrens referáló és bibliográfiai lapjait és kiadványait sorolja fel ETO csoportosításban, betűrendes és szakmutatóval. Az összeállítás elsősorban a szakkönyvtárak munkájához nyújt hasznos segítséget a megfelelő dokumentációs és bibliográfiai szolgáltatások kiválasztásakor és megrendelésekor, de egyúttal arra is rámutat, hogy az egyes szakterületeken milyen párhuzamos munkák folynak, illetve hol vannak még ilyen szempontból elhanyagolt területek. A kb. 1800 különböző országból származó kurrens referáló lapot és egyéb szolgáltatást felsoroló kiadvány az 1959. februári helyzetet tükrözi.

Az egyes kiadványokról az alábbi adatokat közli:

cím:
alcím, fejezet:
szerkesztő intézmény:
kiadó:
melléklete:
első évfolyam, megszakítások, gyakoriság, ár:
a bibliográfiai rész címe, gyakorisága:
közölt referátumok, bibliográfiai adatok száma:
szakrend:
betűrendes, tárgy-, szerzői stb. mutató:
kumulatív mutatók:
megjegyzés:

A nagy pontossággal összeállított bibliográfia nyomdai munkáit a Krakói Egyetemi Nyomdában készítették.

/B.S./

Bibliography of directories of sources of information. Den Haag, 1960, FID. 22 p. /FID Publ. 328./

A rövid annotációkkal kísért bibliográfia két fejezetre osztva közli azoknak a kiadványoknak a jegyzékét, amelyek a természettudományi, műszaki és közgazdasági tájékoztatással foglalkozó intézmények, kutatóintézetek, egyetemek, könyvtárak, egyesületek és dokumentációs központok felsorolását tartalmazzák. A kiadványt - amely tulajdonképpen bibliográfiai bibliográfiája - a FID/I (Információs szolgáltatások) szakbizottsága állította össze a nemzeti tagok közreműködésével.

Első részében 20 nemzetközi címjegyzéket /adattárt, lexikont stb./ sorol fel, majd 35 országból közöl /országanként 1-10/ olyan kiadványokat, amelyek az illető állam dokumentációval foglalkozó szervezeteit ismertetik. A kiadványok címén kívül közli a kiadót, a megjelenés helyét és a kiadás évét, az oldalterjedelmet és az árat, valamint a kiadvány nyelvét és rövid ismertetését.

Sajnálatos tény, hogy Magyarországot az az OSZK kiadásában 1956-ban megjelent 58 oldalas angol- és francia nyelven publikált összeállítás képviseli, amelyről maga a FID kiadvány is megállapítja, hogy "elavultnak tekinthető". Az Országos Dokumentációs Bizottság foglalkozik egy új, korszerűbb és átfogóbb jellegű hasonló kiadvány összeállításának gondolatával. /Ezt a bibliográfia is megemlíti./ Valóban szükség volna mihamarabb egy olyan idegen nyelveken megjelenő kiadványra, amelyből a külföldi érdeklődők - akiknek száma öröndetesen egyre nő - megtudhatják, hogy Magyarországon milyen intézmények, milyen formában és milyen eredménnyel foglalkoznak dokumentációs munkákkal.

/B.S./

002

CSENDES Béla: A dokumentáció és a tudományos kutatóintézetek dokumentációs munkájának néhány kérdéséről. Kompiláció és vitairat. Bp.1959, ATUKI. 120 p. /ATUKI házi sokszorosítás./

Körülbelül másfél évvel ezelőtt adta be a szerző tanulmánya kéziratát az OMK módszertani osztályára. Mindazoknak, akik akkor elolvasták, az volt az egyöntetű véleményük, hogy a dolgozatot valamilyen formában publikálni kell, mert az értékes vizsgálódások feltétlenül megérdemlik, hogy szélesebb körben is ismertté váljanak, és vitát "provokáljanak". A tanulmány kiadása ennek ellenére nem valósult meg. A publikálás sajnálatos elmaradásáért kárpótolt most némileg ez a 45 példányban készült /stencil/ sokszorosítás, amelyet az Autóközlekedési Tudományos Kutató Intézet tett lehetővé. Megjegyezzük, hogy a tanulmány megtalálható és kikölcsönözhető - többek között - az OMK-tól, a KGM Könyvtári Hálózati Alközponttól, a KPM Központi Könyvtárától.

A tanulmány az alábbi fejezetekre tagozódik: a dokumentáció fontossága, a dokumentáció elmélete és műfaji kérdései, könyvek, folyóiratok és egyéb dokumentumok aránya a dokumentációban, szakirodalmi áradat, a Szovjetunió dokumentációs felszereltsége és hatása a többi ország dokumentációs munkájára, a dokumentáció költségelemzése, a dokumentáció és a

tudományos kutatóintézetek dokumentációs munkájának néhány gyakorlati kérdése.

A szerző hangsúlyozza az előszóban, hogy tanulmányát nemcsak könyvtárosoknak és dokumentalistáknak, hanem /egyes fejezetekben elsősorban/ a gazdasági vezetőknek írta, mert ezek még mindig nem ismerik, és méltányolják eléggé a dokumentáció jelentőségét. Pedig a felhozott példák megmutatják, hogy legnagyobb idő- és költségmegtakarítás a dokumentációs szolgáltatások helyes megszervezésével érhető el a vállalatokban és kutatóintézetekben egyaránt. Ugyancsak a gazdasági vezetőkhez /s elsősorban a pénzügyi szervekhez/ szól a szakirodalmi dokumentumok különféle fajtáira fordított összegek elemzése, amelynek során kitűnik, hogy a vezetők "nem ismerik fel teljes jelentőségében a periodikák tudományos jelentőségét". A dokumentációs szolgáltatásokat használó kutatókhoz, mérnökökhöz szól a tanulmányban az a fejezete, amelyben a szerző rámutat a "kutatók túlzott és gépesített tudományos kiszolgálásának veszélyeire" /elsősorban ezt a részt szánta vitáiraiknak/.

Nem tudom, hogy a gazdasági vezetők érdekesnek találják-e majd ezeket a fejtegetéseket. Azt azonban merem állítani, hogy könyvtárosok és dokumentalisták számára nagyon érdekes, s helyenként nagyon izgalmas is az a problematika, amin a szerző töpreng, s amelyben megvan a maga határozott álláspontja. A tanulmány azért köti le annyira a figyelmet, mert nemcsak a dokumentáció alapvető kérdéseit vitatja meg, hanem a szakkönyvtáros gyakorlati "apró munkájára is kiterjed", s a kettőt rendkívül tanulságosan kapcsolja össze.

A szerző kompilációnak nevezi tanulmányát, s magát nem íróként, hanem összeállítóként tünteti fel. Mondanom sem kell, hogy ez indokolatlan szerénység. A tanulmány 91 szakirodalmi forrásra hivatkozik - ennyi adat felhasználásával jött létre. A közel száz szakirodalmi forrás felhasználása arra vall, hogy a szerző azon igyekezett - ahogyan ő is kívánja a kutatóktól -, hogy az "egész látóhatárt" áttekintse, s közvetlen, eleven, élményszerű kapcsolatba kerüljön mindazokkal, akiknek figyelmenreméltó mondanivalójuk van tanulmánya problematikájára vonatkozóan.

/Gy.P./

025.173.1:025.25

KÓSA Győző: Folyóiratok könyvtári leltározása. Bp. 1960, Tankönyvkiad. 95 p. /Budapesti Műszaki Egyetem Központi Könyvtára módszertani kiadványai 4. sz. /

A MŰEK a tanszéki könyvtárosok tájékoztatására indította meg - évekkel ezelőtt - módszertani kiadványsorozatát, amelynek 4. száma a fenti című mű.

A tanulmány egyik főcélja, hogy a központi könyvtár és hálózata értékes folyóiratállományának tudományos igényű feldolgozását elősegítse. A korábbi helytelen gyakorlat szerint számos, főleg kisebb könyvtár folyóiratállományát nem tekintette vagyontárgynak, társadalmi tulajdonnak, hanem fogyóanyagnak. Ezért egységes nyilvántartási eljárások sem születtek. Az 1955-ben megjelent, e tárgyra vonatkozó MSZ 3448 sz. szabvány elvi és ügyviteli utasításokat nem tartalmaz.

A kiadvány öt fő fejezetből áll: bevezetés; az egyedi leltározás alapelvei; az egyedi leltározás technikája; a duplumanyagok leltározása és a függelék, amelyet orosz, angol nyelvű összefoglalás egészít ki. A szerző a folyóiratok leltározásában abból indul ki, hogy ma már a folyóiratok minden más kiadványfajtától eltérő kezelést igényelnek, ennek következtében nyilvántartásukat a könyvekétől el kell különíteni. Részletesen ismerteti a kezelés különböző fázisait, módszereit stb.

A kiadvány céljának megfelelő, hasznos segítség valamennyi könyvtár részére; kisebb könyvtárak e módszereket teljes egészükben - nagy igényességük miatt - egyelőre még nem vehetik át. A számos ábra a tanulmányban közölt módszerek alkalmazását jelentősen elősegíti.

Végül fokozatosan a kiadvány a folyóiratok leltározására vonatkozó új, részletes szabvány előkészítéséhez is hozzájárul.

/D.É./

026/42/

HANSON, C.W.: Survey of information /library units in industrial and commercial organizations. London, 1960, Aslib. 42, VI p.

Angliában közel 500 olyan vállalat és intézmény működik, amelyben főfoglalkozásu műszaki könyvtárossal dolgozó műszaki könyvtár vagy más elnevezésű hasonló jellegű szerv van. Az Angol Szakkönyvtárak és Információs Irodák Szövetsége /ASLIB/ 1956 és 1958 között nagyarányú felmérésbe kezdett, amelynek során - többek között - 52 ilyen könyvtár működését /a műszaki könyvtárak 12 %-át/ vizsgálta meg 105 kérdésből álló űrlap felhasználásával.

Az összesített elemzésről készült kiadvány a kérdőív sorrendjében az alábbi - számunkra is érdekes és értékes összehasonlításokra alkalmat adó - általános megállapításokat teszi:

A műszaki könyvtáraknak több mint a felében képesített könyvtárvezető dolgozik. A beosztott könyvtárosok csupán 1/3-ának van meg a szükséges képesítése. A felmért 52 könyvtárban összesen 318 dolgozót, azaz átlagosan 3 dolgozót találtak. /A legnagyobb létszámmal dolgozó műszaki könyvtár egy államosított iparvállalaté volt, ahol összesen 21 személy dolgozott./ A könyvtári dolgozóknak a vállalatok összdolgozóinak számához vagy csak a műszakiakhoz való arányosítása igen változatos képet mutat. Átlagosan egy könyvtárosra 54 olvasó esik.

A vállalatok műszaki könyvtáraiba átlag 210 féle folyóirat jár rendszeresen, ezeknek 8 %-a külföldi /azaz minden 12. lap/, és minden 10 folyóirat közül egy referáló lap. A könyvtárak kb. 80 %-ában a lapok 1-20 %-a duplum példányban is jár.

Az angol műszaki könyvtáraknak kb. 2/3 része rendszeresen selejtezi állományát, részben helyhiány, részben az anyag elévülése miatt. /22 megkérdezett könyvtár közül 6 az egy évnél, 4 a két évnél, 3 a három évnél, 9 az öt évnél régebbi folyóiratokat kiselejtezi./

A megvizsgált műszaki könyvtárak 50 %-ának évi gyarapodása 100 kötet könyv alatt volt, 25 %-a 100-200 kötetet szerzett be, további 25 %-a pedig 200-nál több kötetet.

A könyvtárak 37 %-ában volt mikrofilm-leolvasó készülék.

Az Egyetemes Tizedes Osztályozást 48 megvizsgált könyvtár közül 21 alkalmazza, a Dewey féle Tizedes Osztályozást 4, saját szakrendszereivel dolgozik: 24.

Általánosságban az angol műszaki könyvtárak elsősorban szakkatalógust készítenek, azután sorrendben: szótárkatalógust, tárgyszókatalógust.

A folyóiratkörözés rendszere elég elterjedt. 51, ebből a célból megvizsgált könyvtár közül csak 10 nem végzett folyóiratkörözést. A körözést folytatók közül 27 az un. ellenőrzéses, 15 az un. automatikus és 4 a két rendszert vegyesen alkalmazta.

Az angol műszaki könyvtárak kölcsönzési forgalmuk 12 %-át más könyvtáraktól kölcsönzött anyaggal bonyolítják le. /27 felmért könyvtár forgalma 124 000 egység volt saját állományából, 15 000 pedig külső intézményektől - más könyvtáraktól - átvett anyagból./

A reprezentatív jellegű angol szakkönyvtári /műszaki könyvtári/ felmérés igen érdekes hazai összehasonlításokra ad alkalmat, amit a műszaki termelési könyvtárhálózat 1960. évi munkájáról készült statisztikai jelentések feldolgozása után végezhetünk el. Annyi azonban máris megállapítható, hogy az összehasonlítás sok tekintetben a magyar könyvtárak javára billenti a munka értékelését, feltéve ha az országok és az iparok nagyságát is tekintetbe vesszük.

/B.S./

026:62 /058/

Az Országos Műszaki Könyvtár Évkönyve 1959. Szerk. JÁNSZKY Lajos.
Bp. 1960, OMK. 256 p.

Az Országos Műszaki Könyvtár 1958-ban kiadott Jubileumi Évkönyvének folytatása ez az újabb évkönyv, amely az 1959-es év munkájáról számol be.

Az 1959-es évkönyv is - az előzőhöz hasonlóan - két fő részre oszlik: történeti és tanulmányi részre.

A történeti rész 47 oldalon foglalja össze az OMK 1959. évi tevékenységét. E beszámolóban a könyvtár 1959. évi munkájának irányelveit ismertető bevezetés után 14 fejezetre osztva tekinthetjük át az OMK 1959. évi eredményeit.

A történeti rész szerkesztésekor helyesebb lett volna a fejezetek fő részeit egyforma jelöléssel tagolni /csak az első 4 fejezet alkalmazná a számokkal való tagolást: 1.1, 1.2 stb./, s a számszerű adatokat - a könnyebb, gyorsabb áttekintés kedvéért - a leíró, illetve értékelő szövegrésztől különválasztott statisztikai táblázatokban közölni.

Az Évkönyv második része 6 tanulmányt közöl. Az elsőben Szabolcska Ferenc "A magyar műszaki könyvtárak munkája és jövő feladatai" címmel a műszaki termelési könyvtárhálózat 1959. évi munkáját ismerteti, és elemzi. Az 50 oldalas tanulmány az alábbi részletezésben mutatja be a vállalati és intézeti műszaki könyvtárak 1959. évi tevékenységét: állomány, állománygyarapodás; forgalom; feldolgozó munka, elhelyezés, nyilvántartások; könyvtárosok, fordítók, dokumentalisták; dokumentáció;

költségvetés; végül az utolsó két fejezet külön is bemutatja, illetve elemzi a kutató- és tervezőintézetek, továbbá a 10 000 kötetnél nagyobb állományú szakkönyvtárak munkáját. Tanulmánya ezáltal további vizsgálatok elvégzésére és újabb feladatok megoldására ad ösztönzést.

Balázs Sándor "A műszaki ismeretközlés külföldi folyóiratbázisa Magyarországon" c. tanulmányában azt vizsgálja, hogy a műszaki tudományok, a kutatás és az ipar szakemberei milyen mértékű tájékozódást és tájékoztatást szerezhetnek a külföldi szakfolyóiratok alapján. A tanulmány a Magyarországra 1959-ben járt külföldi tudományos és népszerű műszaki folyóiratok elemzése alapján készült, s az alábbi főbb problémákra terjed ki: a műszaki folyóiratok jelentősége; a Magyarországra járó folyóiratok megoszlása műszaki tudományok-, illetve iparágak szerint /szocialista és tőkés viszonylatban is/; a folyóiratok megoszlása a megjelenési országok szerint; a példányszámok alakulása, a legnagyobb példányszámban előfizetett külföldi folyóiratok; a folyóiratok megoszlása az olvasók /használók/ között; a külföldi folyóiratok tartalmi feltárása, dokumentációja; s végül a felsorolt elemzések alapján a következtetések levonása s a legfontosabb tennivalók meghatározása.

Polzovics Iván tanulmánya: "Az OMK új típusú dokumentációs kiadványai a külföldi fejlődés tükrében" szorosan kapcsolódik a Jubileumi Évkönyvben megjelent dolgozatához /"Új irányok a dokumentáció gyakorlatában"/. A tanulmány öt főrészre oszlik: az első rész a tőkés országok dokumentációs szolgáltatásainak terén mutatkozó problémákat tárgyalja /a dokumentáció válsága, szervezetlensége stb./; a második fejezet a szocialista országok dokumentációs tevékenységének fejlődését mutatja be /koordinálás, együttműködés, tevékenység/; a harmadik, legterjedelmesebb rész az OMK operatív dokumentációs munkájának fejlődési szempontjait, illetve eredményeit ismerteti /a Műszaki Lapszemlék indexe, a referálási bázis kiterjesztése, irodalomkutatások, témafigyelőszolgálat, Műszaki-Gazdasági Tájékoztató, témadokumentációs kiadványok/; a negyedik rész az OMK dokumentációs szolgáltatásainak fejlesztési terveiről ad tájékoztatást /"Műszaki Információ", "Külföldi Ujitási Tapasztalatok", áttekintések a külföldi iparfejlődésről/; a tanulmány ötödik részében a szerző levonja a tanulságot, összegezi a legfontosabb fejlesztési irányelveket.

Orosz Gábor "Vizuális lyukkártyák alkalmazása ETO-rendszertű tájékoztatáshoz" c. tanulmányában olyan eljárást és berendezést ismertet, amely lehetővé teszi az ETO szerint osztályozott dokumentumok vizuális lyukkártyákon való nyilvántartását és visszakeresését. Az eljárás és berendezés leírása előtt - a tanulmány első részében - a szerző ismerteti a kidolgozott eljárás elvi alapjait is. A tanulmány mind elméleti, mind gyakorlati szempontból figyelmet érdemel: az ETO szakrendszernek vizuális lyukkártyákon való alkalmazási lehetőségével eddig senki sem foglalkozott; a tanulmány szerzője sikeresen megoldotta ezt a problémát, s ezzel módszert és eszközt adott "a szerényebb anyagi bázissal és kisebb kapacitású gyűjteménnyel rendelkező intézményeknek", hogy ETO rendszerben szakszerű dokumentumgyűjteményük visszakeresésére megfelelő mechanizált eljárást alkalmazzanak.

Gáspár István "Műszaki és szervezési intézkedések gazdasági hatékonyságának kérdései a szakirodalomban" c. tanulmánya a dokumentalisták s a műszakiak számára egyaránt nagyon hasznos és tanulságos. A szerző a műszaki fejlesztés alapvetően fontos szempontjait és lehetőségeit mu-

tatja be 25 szakirodalmi forrás felhasználásával /korszerűsítés, gépesítés, automatizálás, az új technika gazdasági hatékonysága, munkaerőhelyzet, bérezés, szabványosítás, tipizálás, specializáció, művelési kuttatás, munkaszervezés, anyaggazdálkodás, anyagtakarékosság stb./ A dolgozat befejező része nyomtatékosan rámutat azokra a feladatokra is, amelyek az említett problémákkal kapcsolatban - népgazdaságunk fejlődésének érdekében - mielőbb megoldásra várnak.

Az Évkönyv záró tanulmányát Tombor Tibor írta "Kis szakkönyvtárak építési és berendezési programjának kialakítása" címmel. A magyar könyvtártudományi irodalom meglehetősen szegény ilyen tárgyú publikációkban. A szerző a könyvtáreépítés és berendezés modern ismereteit tárja fel, ábrákkal és táblázatokkal illusztrálva, 75 szakirodalmi forrás felhasználásával. A könyvtárakat fenntartó szervezetek is figyelmébe ajánljuk ezt a színvonalas, hasznos tanulmányt.

/Gy.P./

05:018.1:026:62 /439/

Az Országos Műszaki Könyvtár folyóirat katalógusa 1945-1959.
Üsszeáll. SEBŐ Zoltánné. Bp. 1960, Felsőokt. Jegyzetellátó V. 1. köt.
A-K 259 p. 2. köt. L-Z 273 p.

Az OMK új folyóiratkatalógusa részben átdolgozása, részben kiegészítése az 1954-ben megjelent, az "Országos Műszaki Könyvtár folyóiratkatalógusa 1945-1954" c. kötetnek, és az OMK-nak a korszerű igények szerint beszerzett, illetve megrostált és kiegészített folyóiratbázisát tartalmazza 15 esztendőre visszamenően.

A katalógus előszava - az abban vázolt elvi szempontok után - részletesen ismerteti a jegyzék összeállításában követett szerkesztési, címléírasi, adatközlési gyakorlatot. Ezeket röviden az alábbiakban foglaljuk össze.

A folyóiratok, illetve időszak kiadványok /periodika/ címét a katalógus általában feloldva közli, s a rövidített cím alatt utalás található a teljes címre: alcímét csak akkor tüntet fel, ha a főcím feltétlenül magyarázatra szorul. Pontosan jelzi a katalógus a címváltozásokat is: az "előbb", illetve "utóbb" megjelölést használja abban az esetben, ha a folyóirat címe változik, de a kötet- vagy évfolyamszámozás tovább folytatódik; "előzmény", illetve "folytatás" megjelölés szerepel akkor, ha nem egyszerű címváltozásról, hanem két vagy több folyóirat egybeolvasásáról, szétválásáról van szó. A címváltozások feltüntetésekor a katalógus mindig utal arra a helyrajzi számra is, amelyen a változott című folyóirat megtalálható a raktárban.

Ellentétben az 1954-ben kiadott katalógussal, az új folyóiratjegyzék csak a megjelenési helyet /város/ tünteti fel, az ország megjelölését elhagyja. Az USA-ban megjelenő folyóiratok esetében azonban még az államot is megjelöli.

A megjelenési hellyel egy sorban közli a katalógus a folyóirat rak-tári jelzetét, amelynek feltüntetése feltétlenül szükséges az igénylés-kor.

Az egyes folyóiratok közötti összefüggések feltárására is figyelmet

fordít a katalógus azáltal, hogy a köztük levő kapcsolatokat is jelzi "főlap", "melléklap", "melléklet" megjelöléssel.

Eltérően az 1954-es katalógustól, az új katalógus - igen helyesen! - magyar nyelven közli a folyóirat évfolyamok és számok megjelölését /évf., köt., sz./ . Nagyon hasznos ujtás annak jelölése is, hogy mely évfolyamok, kötetek tartalmaznak éves tartalomjegyzéket /"tj"/, tárgymutatót /"tm"/ vagy többéves indexet /"Mutató"/. Minden egyes évfolyamot, illetve kötetet és ezen belül minden egyes füzetet, illetve számot külön sorol fel a katalógus annak érdekében, hogy az olvasó valamely folyóirat-szám meglétét pontosan, gyorsan megállapíthassa. A mikrofilmen pótlólag megszerzett folyóiratévfolyamok vagy számok MF jelzéssel szerepelnek.

A "Megjegyzés" rovat azokat az adatokat közli, amelyek az olvasók utbaigazítására szolgálhatnak /címváltozatok stb./.

A folyóirat-katalógus minden bizonnyal nélkülözhetetlen tájékoztató eszköze lesz a folyóiratirodalmat használó műszakiak és könyvtárosok széles táborának.

/Cy.P./

F O L Y Ó I R A T S Z E M L E

002/43-11/

Dokumentáció és információ az NDK-ban. /Dokumentation und Information in der Deutschen Demokratischen Republik./ - ZEKALLE, R. - Der Bibliothekar, 1960. 12. sz. p. 1269-1273. T.: OMK.

J.Koblitz meghatározása szerint a dokumentáció főfeladatai az alábbiak:

- annak megállapítása, hogy az adott szakirodalmi anyag dokumentálásra érdemes-e,
- a dokumentumok tartalmi feltárása,
- a dokumentációs anyag szakszósága.

Az NDK-ban 1952 óta 150 un. Dokumentationsstelle jött létre egységes dokumentációs hálózat keretében. Ezek feladatai: a feldolgozó, feltáró munka, továbbá szakirodalmi szemlék-, összeállítások készítése, tájékoztatás nyújtása speciális szakirodalmi kérdésekről. A dokumentációs hálózat fejlesztése mellett ma már az un. Informationsstelle-knek van nagy jelentőségük.

Az Informationsstelle-k tevékenysége, szintén J.Koblitz meghatározása alapján:

- a dokumentációs anyag tárolása,
- tájékoztatás a dokumentációs anyagból,
- a feltárt anyagban lévő ismeretek terjesztése.

Ez utóbbi munka a dokumentációs és az információs feladatok betöltése, ez alatt az irodalomból nyert ismeretanyagok eljuttatása az érdekeltekhez értendő, mely módszerében lehet aktív vagy passzív.